

'Fotosíntesi' de La Fúmiga, cançó per cançó

Artur Martínez, vocalista de la multiformació de Ribera Alta ens explica cadascun dels temes del nou disc

La Fúmiga | Michal Novak

La multiformació de Ribera Alta **La Fúmiga** presenta el segon llarga durada, *Fotosíntesi* (Halley Records, 2021), un treball enèrgic i festiu, com és marca de la casa, però també amb una bona dosi de reflexió i consciència crítica. Referències a pel·lícules com *Her* (Spike Jonze, 2013) o *Titànic* (James Cameron, 1997), a altres bandes com **Queen** (a "Mami"), jocs amb el llenguatge, o reflexions sobre la salut mental i sobre estimar de manera sana poblén el disc. Ens hi endinsem amb Àrtur Martínez, un dels vocalistes del grup, per conèixer els secrets que amaguen cadascuna de les cançons.

1. ?Fotosíntesi?, amb Zoo

"Parla del procés col·lectiu, i com a banda, en què ens veiem immersos des que vam començar l'aventura. Com creixem, a base d'amor propi i de deixar-nos cuidar: des de l'acompanyament, i assumint de manera sana els propis dimonis per racionalitzar-los. Un tema que recorre tot el disc, i que en aquesta cançó expliquem amb la metàfora que la llum cura les ferides. La col·laboració amb Panxo (**Zoo**) va sorgir d'una manera molt guai! En una entrevista amb Pometo TV, un mitjà valencià, ens van preguntar si teníem alguna col·laboració pendent, i vam respondre que sí, amb **Panxo**, perquè sempre l'hem admirat molt. L'endemà, ell va veure el vídeo, va demanar el meu telèfon i em va contactar per fer algun tema junts. Buscàrem un poc entre el repertori del nou disc, perquè volíem una cançó amb certa importància en l'àlbum i que a ell li pogués agradar. Vam decidir que seria ?Fotosíntesi?, i li vam passar perquè ell escrigués la seva part. La veritat és que la

seva aparició fa que el tema pugi als núvols. Sona molt bonica i ens hi sentim molt identificats."

2. ?Her?

"Com férem amb l'EP, ens hem basat en una pel·lícula que ens ha marcat: "Her" (Spike Jonze, 2013). És una analogia distòpica, d'eixe amor a una intel·ligència artificial que s'adapta i aprèn de nosaltres per emmotllar-se, i passa a ser eixa persona perfecta, encara que no existisca. El que volíem dir subreptíciament és que això només passa en la ciència-ficció. Les persones no som algoritmes. Cada persona és d'una manera i es pot adaptar a l'altra, però no ha de ser perfecta. És la primera i última cançó d'amor romàntic que fem **La Fúmiga!**" [RIU].

3. ?Ja no fa mal?, amb Samantha

"L'element transversal del disc és l'estima i les relacions interpersonals. La cançó tracta d'allò que passa quan un amor fracassa, no funciona i la parella acaba separant-se. Li afegim la perspectiva del temps, per adonar-nos que hem après amb l'altra persona. Totes les cançons parlen del que volem dir per créixer. Construir relacions madures que quan acabin, ho puguin fer de manera sana. Encara que el final sigue abrupte, en tot eixe temps compartit hi ha un aprenentatge, has crescut, i tot això et servirà per futures relacions. I la idea és que una vegada se cure la ferida, no hi hagi rancors."

4. ?Hora blava?, amb Esther

"Segueix parlant d'eixa llum del principi. Volíem agafar el concepte de la *golden hour* anglesa, que en valencià és ?hora blava': el moment a punt d'eixir el sol, quan la llum és més màgica. La cançó explica la història de dues persones enganxades a aquest moment, i pareix que estan destinades a trobar-se, però ningú es vol llançar per por a no tornar a viure eixe moment junts. La col·laboració amb **Esther** naix d'una aposta nostra de donar suport a un projecte que està començant ara des del País Valencià, perquè creiem en allò que fa. I sens dubte, fa ?Hora blava? més gran."

5. "Segona conjugació", amb Suu

"Segon capítol de ?Primera conjugació(<https://www.youtube.com/watch?v=hcc6G0Pzbgw>) ?, que ja vam fer amb la **Suu** també. A la lletra, fem servir els verbs en segona conjugació fins arribar a la tercera, on els protagonistes decideixen trencar tots els esquemes per finalment tornar-se a reunir, perquè funcionen i no poden negar-ho. Amb **Suu** ja teníem una relació d'amistat, i fer la segona part va ser molt natural. La vam fer cadascú des de casa, va ser molt ràpid, molt fàcil.. Ho teníem tot planejat."

6. ?Mami?

"De primeres, amb aquesta cançó el que volem és resignificar una paraula rebregada per la sexualització, i fer-la servir per allò pel qual en realitat nosaltres la usem: les nostres mares. Demanem disculpes per haver estat persones joves inconscients, i molestar a les mares, que sempre volien el millor per nosaltres i sempre han estat al nostre costat. Per sort, tots les hem tingut allí, però no n'hem estat conscients. I abans que passin els anys -esperem que molts-, i quedin coses per dir, vam decidir fer aquesta cançó per explicar-los-ho tot. Per sort, tots dotze som ja a la trentena i encara tenim les mares al costat, i la història parla de quasi totes elles. A més d'això, també volíem trencar amb el paradigma d'un estil i un missatge: es pot fer reggaeton i parlar de la cosa més tendra que hi ha, com és l'estima a una mare. No hi ha un estil per un missatge, mana el missatge."

7. "Addictes a viure"

"És la nostra manera de dir les coses. Sempre hem partit de la no-bel-ligerància, però estem plens de ràbia i farts de discursos d'odi. Hem treballat des de la metàfora de la natura, per mostrar com a poble tot allò que volem fer, i per dir que ens tindran davant i ?no passaran'. No els volem ni anomenar, però han de saber que estem aquí, units i alerta."

8. "Comèdia dramàtica"

"Va ser un dels primers avançaments del disc. Hi parlem de salut mental, i que totes aqueixes coses que tenim dins, lluny d'amagar-les, volem racionalitzar-les. No tot és tan fàcil ni tan complicat, a vegades nosaltres mateixos ens ho posem més difícil. Sovint fem més grans els problemes petits, i en canvi d'altres sembla que ni els veiem. I per això hi posem sàtira. El missatge és racionalitzar les coses que passen per tal que ni les bones, ni les dolentes, ens puguin traspalsar."

9. "L'orquestra del Titànic"

"És una història inventada sobre dos músics que formaven part de l'orquestra del Titànic, però amagaven el seu amor perquè no els estava ?permès' socialment. Quan comença a enfonsar-se el Titànic, decideixen deixar-se endur, i acabar ballant junts, mentre Jack i Rose es perden la festa i acaben igual de malament. [RIU]. Que la música no pari i cadascú s'estimi com li doni la gana!"

10. ?Llavors?, amb Jonatan Penalba

"És un homenatge a la nostra terra, que sempre ha patit que ens volguessin enfrontar els uns contra els altres. El que hem volgut fer és una cançó integradora amb què tothom si senti representat; una cançó d'amor cap al nostre lloc, d'allí d'on ens sentim i d'allò que ens unix. Resignificar també el nom de País Valencià; acceptem que hi haja gent que li digui ?Comunitat Valenciana'... Que cadascú li digui com vulga, respectant-nos. Al tema hi canta també **Jonatan Penalba**, que és un jove que fa música tradicional i se dedica al camp. Escoltar-lo és meravellós, i sempre pareix anacrònic. És amic i veí de la Ribera, i quan li vam proposar de col·laborar, només per la il·lusió que li vam fer, nosaltres ja estàvem pagats. Ell fa que la cançó s'enlaire."

